

J. S. Foget: Vi er her ude for et Forslag af samme Art som dem, vi nu er vænnet til at se, naar det gælder Landbruget, nemlig et Tilskudsforslag. Det betyder ikke det, vi saa længe har ventet, en virkelig Forbedring af Forholdene, en Omskabning af det økonomiske Grundlag for Landbrugets Arbejdsvilkaar, men det gaar ud paa det sædvanlige: Tilskud og atter Tilskud. Men naar Regeringen har Magten til at ordne det, som den vil, saa maa vi selvsagt ikke afvise, at der ydes Hjælp til det nødstedte Landbrug.

Jeg vil takke Partierne Venstre og Det konservative Folkeparti for de Ændringsforslag, de har stillet, som vi fra vor Side fuldt ud kan tiltræde. Der er ingen Tvivl om, at i mange Tilfælde har det, at Regeringen sidste Efteraar afviste Hjælpen til Høstpantebrevens Betaling, forårsaget, at adskillige maatte sælge ud af deres Høst, saaledes at de ikke har Spor tilbage i Laderne allerede nu. Det vil selvsagt blive vanskeligt for disse Landmænd at skaffe sig Saasæd, og derfor er denne Lov i høj Grad paakrævet.

Jeg vil gerne stille den højtærede Minister et Spørgsmaal. Er der en Mulighed for, at man ved Tildeling af disse Beløb udbetaler dem under en saadan Form, at Sælgeren af Kornet, som eventuelt direkte modtager Beløbet, kan benytte dette til at hæve Prisen, altsaa sætte Køberen i en vis Tvangssituation og derigennem tage en større Pris for Saasæden, end han ellers vilde tage? Vil man i alle Tilfælde udbetale Beløbet direkte til Køberen, altsaa Landmanden, saaledes at han staaer med Beløbet i Haanden og selv er i Stand til at betale, enten med reelle Pengesedler eller med et Statsbevis, som vedkommende Sælger kan hæve Pengene paa? Jeg vil meget anmode om, at denne sidste Metode anvendes, saaledes at Sælgeren af Saasæden ikke kan benytte denne Støtte som et Middel til at tvinge Køberen til at give en større Pris.

Vi vil altsaa stemme for de Ændringsforslag, man fra konservativ og Venstres Side har stillet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Flertallet for Indstillingen angaaende det foreliggende Lovforslag og beklager, at jeg som saa tit tidligere ikke kan se en enstemmig Indstilling fra Udvalget. Her, hvor det drejer sig om et saa sagligt og upolitisk Spørgsmaal, vilde det være meget tilfredsstillende, om man kunde enes i Rigsdagen om Gennemførelsen. Jeg kan anbefale de Ændringsforslag, der

er stillet under Nr. 2, 5, 6 og 8, men maa fraraade de Ændringsforslag, der er stillet af Oppositionen under Nr. 1, 3, 4, 7 og 9.

Angaaende Ændringsforslagene under Nr. 1 og 3 skal jeg sige, at jeg ikke rigtig kan forstaa, at man mener, det vil være berettiget at yde den samme Støtte, enten Høsten er 40 pCt. under den normale, eller den ligger langt, langt derunder, f. Eks., saaledes som vi har nævnt fra vor Side, 70 pCt. derunder. Der er over for mig nævnt ikke saa ganske faa Eksempler — heldigvis naturligvis ikke med store Tal —, hvor Landmænd faktisk har haft en Høst af den Karakter, at de slet ikke har egnet Saasæd, og det vilde efter min Mening være ganske urimeligt, om man behandlede disse Folk paa samme Maade som dem, der dog har en Høst, som svarer til Halvdelen af tidligere Aars. Jeg maa mene, det er helt urimeligt at stille dem lige og ikke have en Forskel i Behandlingen, saaledes som foreslaaet fra min Side.

Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar, forstaaer jeg heller ikke, at man fra Venstres og konservativ Side vil fastholde, at der ikke skal være nogen Grænse med Hensyn til, hvem der skal have Tilskud til Saasæd. Det, at en Mand blot skal dokumentere, at han har Vanskelighed ved at indkøbe sin Saasæd, vil jo betyde, at næsten enhver kan komme og anmode om Støtte, for Vanskeligheder kan de jo have allesammen, ogsaa de, som er ret velhavende. Jeg maa derfor mene, at det er berettiget at indføre en Ændring, som i alt Fald bestemmer, at Folk med Formue kan ikke faa nogen Støtte, men kun de, hvis Indtægt er saa ringe, at de er ude af Stand til at indkøbe et nærmere angivet Kvantum.

Ordføreren for Partiet Venstre beklagede sig over, at man fra Regeringens Side udviser Karrighed, naar Talen er om Landbrugsforanstaltninger, og at dette ogsaa gav sig Udslag her. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der skal jo et frisk Mod til for at kunne udtale noget saadant, naar man ved, at vi i Løbet af de sidste Maaneder her i Rigsdagen har behandlet Forslag, fremkaldt af den særlige Krise, der er indtraadt i de senere Maaneder, som drejer sig om et Beløb af ca. 20 Mill. Kr. i ren Kriselovgivning, rent Tilskud i Virkeligheden til Landbruget. At man saa staaer op og siger, at vi behandler Landbruget karrigt, mener jeg der i høj Grad maa protesteres imod. Men jeg forstaaer, at det er lige meget, hvilke Forslag man kommer med; Venstre og de Konservative har den Opfattelse for Øjeblikket, at det gælder